

gjort, for vi vil gerne være med til at tage et ansvar for store samfundsmæssige spørgsmål. Vi mener ganske enkelt, at det er for ringe, hvis vi som parti lader stå til ved at sige, at vi blot vil overlade problemerne til næste generation. Jeg synes, det er for usselt, for hvem er det, vi overlader problemerne til? Jo, det er til dem, vi holder allermost af, vores børn og vores børnebørn, og det synes jeg simpelt hen ikke vi kan være bekendt.

Med det her lovforslag sikrer vi, at tilbagetrækningsreglerne indrettes, så de passer til vilkårene om 10, 20 og 30 år. Samtidig sikrer vi, at der fortsat er gode tilbagetrækningsmuligheder for nedslidte. Folkepensionsalderen forhøjes gradvist fra 65 til 67 år med virkning fra 2024 og frem til 2027. Personer, der er fyldt 48 år ved udgangen af 2006, berøres ikke af ændringen af folkepensionsalderen, da de pågældende vil være fyldt 65 år inden udgangen af 2023.

Dansk Folkeparti er positive over for, at der gennemføres en række initiativer, der skal understøtte de ældres beskæftigelsesmuligheder de kommende år, herunder en styrket seniorpolitik.

Kl. 20.40

Sammen med L 57 behandler vi også nr. L 58, og her er der tale om en række konsekvensændringer i relevante love som følge af andre fremsatte lovforslag. Dansk Folkeparti har ikke yderligere kommentarer til dette forslag. Jeg vil dog lige nævne, at fleksydelsemodtagere ligestilles med efterlønsmodtagere med hensyn til at anvende et sommerhus til helårsbeboelse, og at det foreslås, at aldersgrænsen på 65 år i lov om lån til betaling af ejendomsskatter fremover følger folkepensionsalderen.

Der er nok nogle, der vil sidde og sige – jeg ved, der er nogle, der har sagt det – at Dansk Folkeparti altid har stået fast ved, at vi ikke ønsker at ændre folkepensionsalderen endsige efterlønsalderen. Det er faktisk et synspunkt, vi har stået fast på lige til det sidste. Vi havde gerne set, at der måske var fundet nogle andre løsninger for at sikre fremtidens velfærd, men nu er det jo sådan, at politik er en uforudsigelig størrelse, og det er af og til nødvendigt at fravige sine principper. Det er det, Dansk Folkeparti har følt sig forpligtet til at gøre i denne sag.

Vi kunne f.eks. se, at der var et massivt flertal, der gik ind for at pille ved efterløn og folkepension, og da vi fornemmede, at et flertal gik ind for, at efterlønnen måske skulle afskaffes, ja, så

satte vi os ved forhandlingsbordet, for vi ville sikre en efterløn og en folkepension stort set som den, der er i dag. Og jeg synes, at vi kan sige fra Dansk Folkepartis side, at vi er tilfredse med de resultater, der er opnået under forhandlingerne, der er ikke tale om drastiske ændringer, men om justeringer af gældende lovgivning.

Afslutningsvis vil jeg sige, at der har været meget debat om reguleringsmekanismen. Debatten i Folketinget i går om efterlønnen var en meget langvarig debat, hvor man snakkede om reguleringsmekanismen, nemlig om, hvorvidt det skulle ske pr. automatik, eller hvorvidt tingene skulle vedtages ved lov. Jeg vil sige, at Dansk Folkepartis fortolkning er, at der mellem forligspartierne er enighed om, at en eventuel forhøjelse af folkepensionsalderen skal ske ved lov og ikke pr. automatik.

Til slut vil jeg blot sige, at vi selvfølgelig støtter disse lovforslag, og at vi vil kalde den her aftale for et rigtig godt kompromis.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Jeg blev simpelt hen bare så nysgerrig efter at vide, hvad det var, fru Pia Kristensen mente, da ordføreren nævnte, at Dansk Folkeparti altid har stået for ikke at ville ændre folkepensionen og efterlønnen, og at man hellere havde ønsket andre løsninger end den, der egentlig ligger her. Hvad var det for andre løsninger, Dansk Folkeparti hellere ville have set?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Ja, det er godt spørgsmål, det har vi faktisk ikke arbejdet med. Nu er der kommet mange undersøgelser på det her område, som viser, at der er blevet flere ældre, og at der vil blive færre yngre til at kunne forsørge den ældre generation. Som jeg sagde i min ordførertale, er vi derfor meget bevidste om, at man skal finde en løsning på fremtidens problemer om 10, 20 og 30 år. Og det kan vi ikke overlade til vores efterkommere, det er noget, vi skal finde ud af her og nu.

Men da der så skulle være forhandlinger om både efterløn og folkepension, ønskede vi at gå med og sætte os ved forhandlingsbordet, fordi vi ønskede at lave en ordning, der ligner den, vi har i dag, også med en god overgangsordning, og det synes jeg vi har fået ud af det. Så jeg synes, at det er et godt kompromis.